

Любовъта. Като научи този законъ, той ще може да го приложи. Само при трудните условия на живота си, човѣкъ може да се докосне до дрехата на своя Учителъ и всички несгоди моментално ще изчезнатъ. Тогава той ще чуе гласа на своя Учителъ, Който му казва: „Дързай, твоята вѣра те спаси!“ Ако се съмнява, човѣкъ ще си каже: Този ли е Учителътъ, или не? Дали се докосвамъ до Неговата дреха, или до друга нѣкоя? Това е човѣшкото честолюбие. Нали е въпросъ да се спасишъ, да се излѣкувашъ, какво отъ това, че си се докосналъ до чужда дреха? Малко пѫти ли си буталъ ту на тази, ту на онази врата? Малко пѫти ли си взималъ пари на заемъ оттукъ — оттамъ? Сега ще се съмнявшъ, ще се въздържашъ да не падне достоинството ти, да не се урони престижа ти. Твоето достоинство отдавна е паднало. Значи, да тропашъ по вратитъ на банкера това не уронва твоето достоинство, а да се докоснешъ до връхната дреха на нѣкой човѣкъ, това уронва достоинството ти. Докосни се до дрехата и не мисли, поне опить ще направиши. Представи си, че като се докоснешъ до дрехата на този човѣкъ, всичкитѣ ти страдания, недоразумения, болести изчезнатъ. Какво показва това? Това показва, че дрехата, до която си се докосналъ, е дрехата на твоя Учителъ.

Следователно, ако ти вѣрвашъ, че първите лжци на изгрѣващето слѣнце идатъ отъ Бога, въ живота ти непременно ще стане нѣкаква промѣна. Ако не вѣрвашъ, че тѣзи лжци идватъ отъ Бога, ти ще се лишишъ отъ тѣхното благословение. Значи, ако вѣрвашъ и се докоснешъ до първите слѣнчеви лжци, ти ще получишъ Божието благословение и ще оздравѣешъ. Въ това седи тайната на живота. Казвате: Нѣмамъ търпение всѣки денъ да чакамъ изгрѣването на слѣнцето. Щомъ нѣмашъ търпение, иди при нѣкой дѣбъ и го запитай, отъ колко време седи въ земята. Той ще ти каже, че цѣли 200 години вече, какъ е заровенъ въ земята, и много още има да седи. Само отъ дѣрветата човѣкъ може да разбере, какво нѣщо е търпението. Търпение се изисква отъ всички хора! Търпение се иска, за да се постигне една свещена, една велика идея. Дѣрвото съзнава, че му е дадена нѣкаква задача, която трѣбва да реши, и то търпеливо седи, чака времето, докато я реши. Въ това отношение, дѣрветата сѫ разумни сѫщества. Ученитѣ не признаватъ това. Питамъ: ако дѣрветата не сѫ разумни сѫщества, отде и какъ е дошла въ ябълката, въ крушата и въ другитѣ плодни дѣрвета, идеята, да създа-